

Передплата

«РУСЛАНА» випускається в Австрії:

на члний рік . . . 30 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

члний рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАНА

«Варени ми очи і душу, ми варени: а не возьмеш мплости і нри не возьмеш, бо руске ми сердце і віра руска.» — В Руслаанових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудня.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Дамбровського (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише напередніе застережене.— Реклямації неопечатаніе вільні від порта.— Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Південно-славянський союз в державній раді.

(X) Зпоміж славянських народностей Австрії заслугують особливої уваги, особливо з нашого руского становища, Словінці. Сей народець, ледви півтораміліонний, поселений головно в Країні, а крім того в південній Стирії, в Каринтії, в Гориції й Істриї, отже розкинений в кількох краях, виставлений на могутний вплив і перевагу німецької, а в часті італійської культури, позбавлений висших верств суспільних, а обмежений майже виключно на селянство і дрібне міщанство, представляє багато схожости з руским народом в Австрії. З початком XIX ст., з відродинами славянських народів в Австрії почали і Словінці двигати ся з вікового занепаду, будили народну свідомість в широких верствах і розповсюджували просвіту, а головна заслуга около народного і просвітнього подвигнення Словінців належить ся неперечно народолюбному словінському духовенству а також владикам пок. Міссії і теперішньому Єглічови. Тим способом Словінці не лише зберегли свою народність перед германською й італійською повенню, але видали знаменитих учених і письменників європейської слави. Досить згадати імена знаменитих славянських філософів Копитара і Мікльосича, поета Прешерена, математика Веґи і тп. А як широко і глибоко запустила корінь просвіта в словінському народі, свідчить «просвітне товариство» «Дружба св. Могоря», котре має понад 70.000 членів, коли тимчасом науковим письменством займає ся «Матиця Словінська» в Любляні.

Нічого отже дивного, що нарід, котрого інтелігенція так подбала про народне освідомленє і просвіту широких верств суспільних, а знаменитою народогосподарською організацією визволила селянство і міщанство зпід впливу німецького капіталу, двигнув ся в Австрії до такого значіння також на політичнім полі. Немалі заслуги на тім полі положив ґр. Гогенварт, котрого клуб був вельми доброю політичною школою для південно-славянських послів, між котрими визначив ся особливо словінський провідник політичний Поклюкар, на жаль передчасно померший. Словінці висилали до державної ради найспосібніших представників свого народу, котрі, хоч нечисленні, уміли в комісіях собі здобути

своїм знанєм вплив і значінє. В 1897 р. злучили ся словінські і хорватські послы з рускими (тоді 7) і народно-католицькими чеськими (3) в Славянський Союз, котрий числив тоді 35 членів і здобув собі такий вплив в посольській палаті, що др. Ферянчич з сего клубу став першим віцепрезидентом палати а провідники трьох головних ґруп др. Булят (дальмат. маршалок), др. Шустершич (Словінець) і Барвіньський входили до виконного віділу парламентарної більшости. (З підмогою сего Союзу всіли рускі послы перевести активованє руск. ґімназії в Тернополі телеґрафічною дорогою).

Наслідком такого політичного вишколення осягнули Словінці при виборчій реформі найбільші з поміж усіх народностей австрійських успіхи, так що тепер з народно-католицького сторонництва вийшло 18 послів (а т. зв. лібералів словінських 5) і тим способом з хорватськими послами можуть утворити клуб зложений з 30 членів. Провідник народно-католического сторонництва др. Шустершич по скінченій боротьбі виборчій вказує на потребу реальної роботи і заснованє південно-славянського союзу, до котрого віддуть народно-католицькі Словінці і Хорвати.

Південні Славяни, вишколені в давнійшій клубі ґр. Гогенварта, зрозуміли се дуже добре, що вплив і значінє в державній раді можна собі здобути заведомим знанєм і працею в комісіях а також політичними союзами із спорідненими парламентарними сторонництвами. В тій цілі зєдинили ся они були в 1897 р. з Русинами в славянському союзі, а др. Шустершич вказує в своїй статі повиборчій на те, що південні Славяни повинні не лишь зєдинити ся в оден клуб, але також глядіти союзу з иншими спорідненими парламентарними сторонництвами. Нема сумніву що дуже близько з ними спорідненє що до політичних і суспільних напрямків є чеське народно-католицьке сторонництво (тепер числом 12 — доси засідало в Слов. Союзі з чеських людовців), а також чеські аграрники, котрих тепер є 30, якнебудь і з молодотарочехами Словінці удержували близькі взаємини.

Крім того звертає др. Шустершич бачність своїх земляків на те, що християнсько-социальне сторонництво повинно бути добрим союзником для південних Славян, позаяк народно-католицьке сторонництво Словінців привяло християнсько-социальну програму.

З католицькими людовцями були Словінці і Хорвати за часів Гогенварта в однім клубі і між ними й тепер удержали ся добрі взаємини. Можна отже сподівати ся, що скріплений числово клуб південно-славянський, котрий числить таких визначних з школи Гогенварта послів, як Шукле, Повше, або з новіших як Пльой, Шустершич, зуміє відповідним союзом із спорідненими парламентарними сторонництвами здобути собі ще більший як доси вплив в державній раді і значінє.

Вражінє з виборів в двірських кругах.

З добре поінформованого жерела мали розвідати ся «Lidove Noviny» про вражінє з висліду виборів до державної ради ось яких сензацийних подробиць:

Цісаря число вибраних социалістичних послів счутовало надмірно, бо на два дни перед виборами міністер внутрішних справ Бінерт уділив був монархови запевненє, що буде вибраних около 35 социальних демократів. Коли бар. Бек появив ся в цісарськім замку і звістив, що число вибраних социал-демократів виносить 85, прийшло до серйозних рекримінацій, які міністер-президент бар. Бек зміг перемочити тільки тим запевненєм, що високе число социалістичних послів зовсім не свідчить про перевагу социалістичних переконань між населенєм, тільки що оно є вислідом взаїмних борб ріжних міщанських і аграрних партій, з яких поодинокі так завзято побороють себе, що они свій голос віддали радше на социал-демократів, чим на противників.

Дальше шеф кабінету запевнив корону, що социал-демократичні послы не будуть класти переїпкод ані бюджетовій провізорії, ані військовому контингентови та що з сеї сторони нормальному розвоєви подій не грозить жадна небезпечність, а з другої сторони, що велике число социалістичних послів подає запорукку злагодження національних спорів в палаті. Дальше вказав президент міністрів, який також віддав до диспозиції Корони свій уряд, що палата послів буде мати сильно консервативну ціху, бо попри 130 консервативних Німців, так в польськім як і в чеськім клубі буде вер-

ховодити консервативний елемент, а словено-хорвацький клуб майже в своїй цілості буде клерикальний. По сім представленю ситуації цісар відкинув димісію бар. Бека.

Оставляючи на боці kwestію автентичности тих виводів бернського органу, зазначимо тільки, що віденьска преса повторила сі донесеня без дальших коментарів, чим дала немовдоказ, що вірить в можливість такої несподіванки з виборів 14. мая не тільки серед широкого загалу, але і в двірських кругах. Певно, що ті вибори подали чималі несподіванки, як прте, що члени правительства, які ввели справу нової ординації на реальну дорогу, перепади при них, — однак в цілості правительство знало, чого має очікувати по загальних виборах і з гори числило ся з тим. Вірним з сего виводу є хіба те, що правительство, як з одної сторони числить на поздерживність соціалістів, так з другої сторони на льояльність консервативів, що попустять в своїм національним егоїзмі при реформах, які будуть мали на цілі уладнати тревало і справедливо національну kwestію в Австрії.

Харківський зїзд української народної партії.

(Дальше.)

VI. По докладам на зїзді членів — організаторів — виявило ся, що діяльність партії найінтензивніше розвилась в містах, головним чином серед укр. робітників. Зїзд признав се згідним з програмою партії на підставах нижче наведених.

Укр. пролетаріят по містах має два завдання:

- 1) організоване боротьби проти капітала;
- 2) забезпечити себе від конкуренції прибуттів, головним чином Росіян, які гнані стихійною силою шуканя ліпшого життя, потоками линуць на україн. міста, і, завдяки культурному гнобленю україн. нації, державній опінії, рускій державній народности і підмозі капіталістів, що самі складають ся переважно з Москалів (лів. бер. Україна) і тому охоче беруть собі до роботи своїх земляків, одбирають у українського робітника працю, випихають его з усіх професій, з фабрик, заводів, робітень в ряди безробітного пролетаріята в пащу моральної, а потім і голодової смерті.

Поміщики, промисловці (правобер. Укр.) надто щиро беруть ся до колонізації Поляків на Україні; Український робітник тоді тільки наймаєть ся на роботу, коли Поляка та католика ніяким чином не доведуть.

Сей процес закінчив ся в українській Галичині, обернувши так українську націю — в націю мужиків, що живе по селах, працюючи на польських поміщиків. Сей процес майже закінчив ся в Білоросії і дуже ширить ся на Україні; є багато укр. мість, де укр. елемент зістав ся в меншості і через те відданий на ласку прибуттів — чужинців. Україн.

робітник, средства до життя котрого вивирають у его з рук перед приводом своєї конечної гибелі, з розпучливим завязем береть ся та і мусить взятись до організацийної боротьби за право працювати і жити на рідній землі.

2. Автономія України значно зменшить, а незалежність — знищить сю силу впливу їх метрополії на українські справи.

3. Сільський робітник, а з таких складаєть ся гол. чином наша нація; заробляє за цілий рік то (30 — 50 карбов), що міський робітник заробляє в оден місяць; ось чому з нав. нації завше випихають ся з міст в ряди сільського пролетаріята.

4. Прибутті пануючої нації, до якої би вони кляси не належали, як свідчить досвід скрізь по світу, завше запекле борють ся проти змагань до політичної незалежности місцевої людности, до автономічних її домагань і тому служать елементам реакційним.

Рускі — на Україні, Поляки в Галичині, Білоросії, Литві і Україні — Німці — в Чехії і Познані, Венгри — в Трансільванії, Англичани — в Ірландії — прикладів безліч.

5. Російський уряд опікує не тільки висші кляси державної російської народности, але, хоч далеко в меншій ступіні, опікує і низші робочі її кляси.

Російський уряд відбирає окраїни на користь «центра»; державний бюджет розходуєть ся головним чином на землі, оселені російською народностию, підпирє промисловість «центра», вся фінансова політика ведеть ся в интересах «центра», і тому землі оселені рускою народностию, поволі багатіють, в той час, як землі українського і інших недержавних народів Росії що року більш убожіють. На Заході теж уряд скрізь опікує ся державною народностию: краї оселені Німцями — найбогатші в Австрії і Прусах, краї оселені Венграми — в Венгрії — прикладів багато.

Пролетаріят нації пануючої і зневоленої — де дві кляси з неподібними интересами.

6. Робітницьке питанє існує для українського народа доти, доки в містах України існує укр. пролетаріят, який організуєть ся і бореть ся: булоб смішно і безглуздо мислити, що український робітник став би боротись за 8-годинний день і інші добрі умови праці на фабриках та заводах України, знаючи наперед, що він від сеї праці буде відпхнутий чужинцями, які скористають і 8-годинний день і добрі умови життя.

VI. Українське безземельне і мало-земельне селянство, яке не хіба найгіршу долю, яку тільки можна собі уявити в нелюдській праці за безцін на безкраїх загарбаних ланах чужинцями та своїми зрадниками. Аби швидше розв'язати сю найбільш болючу і важну українську справу, зїзд постановив із діяльних членів партії, що працюють по селах, скласти окрему селянську фракцію партії.

VII. Поки українська радикально-демократична партія не зрадить своїй огошеній програмі, а надто по питанням робітницкому та селянському, поки ба-

чити ме свій ідеал суспільного устрою в соціалізмі, сій релігії працюючих кляс, поки стояти ме за передачу українських земель на Україні укр. хліборобам, стоятимо за націоналізацію освіти, установ судових і адміністративних на Україні, поки виставляти ме гасло автономії України — можлива і навіть повинна о цених випадках згода до чину разом, хоч програма У. Н. П., як партії українських робучих мас, істотно різнить ся в поглядах про робітницьке і аграрне питанє, про автономію України і до инш. од Р. Д. У. П., як партії буржуазної; реальні интереси укр. народа — важніші від усяких схем і догматичних тез.

На зїзді була висловлена та думка, що теперішній радикалізм Р. Д. У. П. пояснюєть ся її нелегальним становищем.

(Конець буде.)

Просимо відновити передплату.

Новинки.

— Календар. В неділю: руско-кат.: Талал.; римо-кат.: Дразма. — В понеділок: руско-кат.: Констант. і Єл.; римо-кат.: Кльотильди. — Вівторок: руско-кат.: Василиска; римо-кат.: Квірила.

— Тісніші вибори з п'ятниці 31. мая. Вислід вчєрашних виборів звисний до 12. год. в полудне дня 1. червня:

В сільських громадах:

Окр. 57. Стрий, Бібрка ітд. Послами вибрані: **др. Євген Олесницький** і **о. Василь Давидяк**.

Окр. 61. Перемишль, Добромил ітд. Голосувало 33.948. Дістали голосів: Григ. Цеглиньский 18.886, др. Вол. Чайковский (конс.) 14.602, Юл. Несторович (москв.) 460. Послами вибрані: **Григорій Цеглиньский** і др. **Володимир Козловский**.

Окр. 62. Рава руска, Жовква ітд. Голосувало 45.170. Дістали голосів: др. Стан. Дністрянський 18.000, др. Мих. Король (москв.) 19.105, Яв Дучиміньский (RN) 8.065. Послами вибрані: **др. Станислав Дністрянський** і **др. Михайло Король**.

Окр. 65. Сокаль-Броди ітд. Послами вибрані: **др. Євген Петрушевич**, **др. Дмитро Марков**.

Окр. 66. Бережани-Рогатин ітд. Голосувало 32.702. Дістали голосів: др. К. Левицкий 13358, Тим. Старух 10.138, др. В. Дудкевич (москв.) 9206. Вислід неповний.

Окр. 35. Яворжно-Хшанів ітд. Голосувало 16.982. Дістали голосів: Стан. Стогандель (центр) 6272, кс. Андр. Шпондер (центр) 5860, Стеф. Куровский (соц.) 4850. Послами вибрані: **Станислав Стогандель** і кс. **Андрій Шпондер**.

Окр. 39. Ліманова, Н. Торг ітд. Голосувало 19.191. Дістали голосів: кс. Ржешудко (центр.) 6.411, Оржел (самост.) 5.604, др. Птась (вшехл.) 7.176. Послами вибрані: кс. **Ржешудко** і **Птась**.

Окр. 40. Краків, Величка ітд. Голосувало 19.494. Дістали голосів: Фр. Вуйцік (люд.) 6.108, Фр. Буяк (конс.) 8.106, Клеменсевич (соц.) 5.280. Послами вибрані: **Франц Буяк** і **Франц Вуйцік**.

Окр. 41. Бохня, Виснич ітд. Голосувало 19.191. Дістали голосів: кс. Стан. Стояловский (центр.) 7.182, др. Ант. Гурский (конс.) 5.794, Ад. Рібенбавер (люд.) 6.245. Послами вибрані: кс. **Станислав Стояловский** і **Ад. Рібенбавер**.

З округів 54, 59, 36 і 38 не маємо досі ніяких вістий.

В міських округах:

Окр. 15. Тернопіль. Голосувало 4668. Дістали голосів: о. Вол. Громницький 1763, Руд. Галь (вшехпол.) 2995. Послом вибраний Рудольф Галь.

Окр. 16. Тарнів. Голосувало 4454. Дістали голосів: др. Рогер бар. Баталія (вшехпол.) 2601, др. Роман Дробнер (соц.) 1753. Послом вибраний др. Рогер бар. Баталія.

Окр. 18. Бяла-Живець ітд. Голосувало 4085. Дістали голосів: др. Стан. Лазарський (дем.) 2476, Балт. Богущкий (центр) 1609. Послом вибраний др. Станислав Лазарський.

Окр. 20. Н. С а н ч-Ст. Санч ітд. Голосувало 5242. Дістали голосів: др. Люд. Герман (вшехпол.) 2731, Каз. Качановський (соц.) 2461. Послом вибраний др. Людомир Герман.

Окр. 28. Стрий-Калущ ітд. Голосувало 5865. Дістали голосів: Андрій Морачевський (соц.) 3513, др. Авр. Зальц (сион.) 2352. Послом вибраний Андрій Морачевський.

Окр. 29. Бережани-Рогатин ітд. Голосувало 4645. Дістали голосів: др. Влад. Дулемба (дем.) 3067, др. Сал. Рапапорт (сион.) 1478. Послом вибраний др. Владислав Дулемба.

Окр. 31. Броди-Зборів-Озірна. Голосувало 3833. Дістали голосів: до. Семен Волернер (вшехп.) 2280, Адольф Штанд (сион.) 2585. Послом вибраний Адольф Штанд.

— **3 руского театру в Перемишлі.** Позаяк „Марусю Богуславку“ побутову-історичну драму М. Старицького, виставлену на нашій сцені у перше в Перемишлі прийняла публіка з ентузіазмом, тому Дирекція театру виставить її на загальне домагане ще вдруге ві второк дня 4. червня. Хто з провінції бажає мати догідне місце, зволить білети на сю виставу замовляти ранше, тим більше, що се буде послідна вистава в Перемишлі.

— **3і Стрия.** Тов-о „Взаїмна Поміч галицьких і буковинських учителів і учительок“ і „Товариство руских женщин“ в Стрию, устроюють в суботу дня 8. червня с. р. равт з танцями в салі „Народного Дому“ в Стрию, на котрій запрошують місцеву і замісцеву інтелігенцію. Вступ від особи 1 К 50 с. Родина з 4 осіб 4 К 50 с. Початок точно о год. 8. вечером.

— **3 Дрогобича.** Заг. збори членів Тов-а Бурса св. Йоана Крестителя в Дрогобичи відбудуть ся в суботу дня 15. червня с. р. о год. 3. з полудня в комнатах руского Касина в Дрогобичи по § 4. устава бурси. Рано о год. 7. відправить ся богослужене поминальне за упокоївших ся членів бурси в церкві св. Тройці.

Заразом подає ся до відома, що оголошено конкурсе в цілі принятя питомців до бурси св. Йоана Крестителя в Дрогобичи. Речинець до 15. серния с. р. Прошеня вносити на руки Всч. Антонія Рудницького, катехита в Дрогобичи.

— **Містифікация.** Українську пресу змістифіковано в останнім часі доволі злобно в цілі осьмішеня двох наших товариств в Коломиї: Руского Тов-а педагогічного й тов-а „Сокіл“. На щастє — містифікация ся, хоч і як злобна (прошу зважити: якийсь сьміхунчик подав до публичної відомости, що оба згадані коломийські товариства „животіють!!...“) повинна вийти обом товариствам „на здоровле“. Центральні заряди тих Товариств повинні конечно вглянути в справу своїх філій в роді коломийських та через санацію нездорових відносин в них, і через усуненє нездарних провідників — свої мертві посестри оживити.

— **Афера Monitor-a,** яка відбила ся і на наших стовпцях з причини звісної інгеренції епископского ординариату до виборів в ІІ львівськім окрузі, прийняла такі розміри, що мусимо єї пояснити нашим читачам, бо епілог єї правдоподібно відгукне ся єще і в державній раді. Редактор Monitor-a п. Ернест Брайтер кандидував крім Львова єще в двох округах проти п. Абрагамовича. Отже підчас виборчої борби крейцаровий Goniec polski закуплений — як кажуть — католицкою спілкою, до якої має належати архіеп. Більчевський, нападав в небувалій до тепер спосіб на п. Брайтера, а Gaz. kościelna, яка друкує ся в друкарні „Poloni-1“, що має бути власностию архіеп. Теодоровича, написала між иншим, що Брайтер є недовірком, живе в дикім подружю, не хрестить своїх дітей і не вчить їх релігії, виховуючи їх у п'яній поганьства. Monitor загрозив, що коли ті часописи не перестануть шарпати чести єго редактора і єго шлюбної жінки, яких судьба не наділила зовсім потомством, то він пошукає собі сатисфакції не на прислужниках, а на керманичах католицкого стороництва. Колиж ся погроза не віднесла наслідку Monitor оголосив, що польські архієпископи не аліментують достаточного свого нелегального потомства і що редакция Monitor-a віддасть сю справу до суду, коли батьки не почувуть ся до свого обовязку. Се дало притоку до широкої акції против кандидатури п. Брайтера і против зненавидженого Monitor-a. Безперечно віде єще в Галичині не було такої завзятої агітації і борби, як в ІІ львівськім окрузі! Застановлено там в одній салі вибори і відложено до другого дня. Відтак при скрутинії

подано в підозрінє автентичність виборчих карт з причини відмінного паперу і ріжних печаток, хотая сконстатовано знатоками, що магістрацка друкарня уживала ріжного паперу і магістрацкі печатки відповідають величинам заквєстионованих відтисків. Коли мимо тих всіх кручків вибір посла Брайтера, який названо скандальною компромітацією для столиці, став небезпечним фактом, почав ся ряд маніфєстаций для архієпископів з рівночасним обуренєм для Monitor-a. Рада міста Львова, корпорації, товариства, а навіть депутації з провінції взяли уділ в тих маніфєстациях чи то лично, чи в письмах, а вчєра збула ся перед архієпископскими палатами велика маніфєстация шкільних дітей з цілого Львова під проводом своїх учителів. Про се пише нам з міста один з батьків ось що: „Вчєра підчас шкільної науки зібрано учеників і учениць зі всіх польских народних шкіл Львова і поведемо їх від палату арц. Більчевського, де з промовами і віватами устроєно єму овацію з нагоди напастий Monitor-a. По архієрейскім благословєню дїтвори, між якою були не тільки Русини, але і Жиди, пішов цілий похід, зложеной з кількох тисяч дітей під палату арц. Теодоровича, де устроєно таку саму овацію. По дорозі казали учителі співати польські патриотичні пісні, як „Єще Польска не згієла“ і ин., а наслідок того був такий, що рускі діти затагнули між собою „Не пора, не пора“, за що їх польські співученики почали прозивати, — як то тепер увійшло в звичай: шепетюхами... Таким примушуванєм руских дітей до уділу в „народових шопках“ витворює ся тільки непожаданий зовсім антагонізм між шкільною молодіжю на національнім полі. Де були, питаю, рускі катехити, що без їх відома тягано руску молодіж на польські маніфєстации? Чи не повинні они були забрати руских дітей і повести їх до св. Юра, перед митрополічу палату, до свого Архієрея, якого ціла польска праса зобиджувала не раз, а деять, лише за єго щирість і посвєтлу для руского народа! Нєхай би замість промови інспектора Врухнальського наша молодь була почула, за що то плякували по Львові найбільшійші, як тільки можна думати собі, вискази др. Дверіцького протяв нашого Митрополита, за що то поміщено плюгавий портрет єго в „Śmigus-1“, за що то персифільовано єго достойне родинне імя в „Słowi polsk-im“? За єго любов до руского народа! Се не була погана сплетня в горячій виборчій часі одного приватного тижневника, се були зорганізовані, страшні удари на честь, родинний пієтизм, католицку ревність нашого

Материяли до історії зноєня Галичан

з Буковинцями.

34

Рік 1867.

Ч. 21.

Лист Олександра Барвіньского до Із. Воробкевича,

писавий 6. січня 1867.

(Дальше).

Зь досвіду я то знаю, що співь и музи́ка вкоріняють цілкомъ чужі и противні идеї въ публіку котра їх слухає и хотя инакше переконанне має, таки радо їх слухає. Такъ наші кацани радо співають „Ще не вмерла Україна“. — Можебъ Ти кобзарю взявъ ся до того та поукладавъ декотрі кавалки Шевченка на ноти бо Ти музику розумієшъ и духа Шевченкової ноти. Такъ можнабъ Завіщанне (друк. въ Меті), козацька доля (въ Хаті), до зорі (тамже) уложити до співу найби було щось руськимъ людянь заспівати. Теперъ жичу Тобі друже — Брате кобзарю, щобиєсь зь новимъ рокомъ висше настроївъ Твою бандуру и завівъ пісню на всю Україну и потішивъ нашу вдову — нєньку.

Бувай здоровъ орле сизий и не забувай на Твого щирого и прихильного брата

Олексу Гр. Барвіньского,
слух. ІІ р. фил.

Шляхтинці день 1-ий Різдва очевидно з 1867 р.

Ч. 22.

Лист Тернопільців до Із. Воробкевича,
писаний на новий рік 1867 р.

Здоровъ Батьку нашъ Кобзарю дорогий Співаче!

Хоть не шумні та краснорічиві, но щирі жичення прийми відъ насъ на сей новий рікъ! Здоровъ Батьку нашъ! Хай Богъ малосердний Тобі допомагає, щастя та здоровля все посилає. Щобъ Ти бувъ здоровъ якъ риба, а веселий якъ весна. Дай Тобі Боже щасливо нового року дочикати, а відъ нового року до Воскрєсенія, а відъ Воскрєсенія до Вознесєнія, а відъ Вознесєнія до сто літь, доки на значивъ Паяъ Богъ Тобі вікъ! Дай Тобі Боже спішно и очоcho робити; щобъ Твої думки були повні якъ кряниця водою; щобъ Твоя річъ була тїха та багата, якъ нива колосомъ.

Щобъ Твоя пісня загула широко и далеко по всій Україні, и по сей и по той бікъ Дніпра! Щобъ почула вдова Україна Твій голосъ, Кобзарю нашъ любий, та усміхнулаєсь до своїх дітей. Щобъ єго почули и живі и

мертві та пробудили ся, що дай Боже Тобі на гараздъ и на славу а намъ на утіху. Пошли Тобі Боже на все гараздъ!

Такъ Тобі жичать Твої вірні сини
Тернопільці.

Р. S. Прости намъ Батьку, що такъ довго не обзивались. Не зъ лїности да и не зъ нещирости а зъ клопоту да біди нашої сталоєсь.

Дочулись ми, любий нашъ Кобзарю! що Ти мало маєшъ книжокъ до читаня. Отожъ ми й пожичаємъ Тобі хочъ кілька, поправленої дві книжокъ изъ бідної нашої библиотеки:

- 1) Мордовцева Малорусскій Сборникъ.
- 2) Основяненка повісті Томъ І.

Да ще и карту України якъ тамъ Тобі до Історії треба. Може ще сь часомъ що пришлемъ и на той разъ бувай здоровъ.

До насъ Адресъ:

Володимиру Барвіньскому
школярі VII. кляси гим.
въ Тернополи.*)

Ч. 23.

Лист Із. Воробкевича до Осипа Барвіньского,
писаний в січни 1867 р.

Милый Осипи.

Барвіночку мої хрищатий!

Извини мене шо до тебе нєні такъ коротенько пишу. Въ короткымъ часі надїєся

Митрополита зі сторони найпочтніших органів цілої польської преси! Навіть хотів під неприємність о. Митрополита у Львові така маніфестація була би зовсім на місці, а его заступник міг подякувати дїтворі і поблагословити єї. Тоді руска дїтворя знала би, що она має свого Архирея, під якого власть она належить, а не польських арцибіскупів. А коли се не є можливе з огляду на руского Митрополита, який посьмів наразити ся вшепольській тромтадрації, то повинні були дирекції шкїл бодай звільнити руску молодїж на той час зі шкільної науки, а не знасилувати єї почування притяганем до овацій для польських арцибіскупів в той сам час, коли всіма поганими способами в очах міського населеня старають ся понизити честь і повагу руского Митрополита?"

Признаючи повну справедливість сим увагам обуреного батька примушеної до вчерашньої маніфестації дитини, зазначимо, що взагалі роздуване тої малозначної, хотїй поганої афери до значїня загально-польської справи не є справдї без тої укритої ціли, на яку натякнено в горі. Щож до удїлу дїтвори в такїй афері, то осудив єї сам солєнізант, заявивши, що не належить звертати уваги молодїжи, особливо дївчат на такі факти, як сплетня „Monitor-a“.

— **Перенесене.** Дирекція почт перенесла поштового асистента Ярослава Хомицького з Галича до Самбора.

— **Огні.** В Скалі над Збручом згоріло дня 20. мая 352 будиноків на передмістях Заполоче і Стара Скала. 102 господарів остало без даху і средств удержаня. В огні згинуло много худоби. Причина пожегу поки що не вислїджена. Посуха і вітер утруднювали ратунок, але головна вина розширеня пожегу спадає на місцеву сторожу пожежну. Сикавка нова, куплена за 1.600 К, була попсована, а 10 бочковозів находили ся у радних міста. — Вчєра в полудне згоріло в Старих Бродах 9 господарських будиноків.

— **Іспит зрілости** в рускій гімназїї у Львові відбув ся для віддїлу „А“ в днях від 27. мая до 1. червня під проводом дир. Софрона Недільського. До іспиту приступило 24 учеників публичних і 4 екстерністів. Іспит зложили: Апостол Матвій, Бадан Йосиф, Бережницький Богдан, Билинкевич Северин, Брилинський Евген, Височанський Роман, Вінтопяк Йосиф, Гузар Роман, Гумовський Микола, За-

бть міне листу. За твою посилку, и за все добри що мені здїлавъ преїми усердну дяку.

Прошу тебе приключеннїи листъ твоему дорогому братови Олексї пиридати, я до него зъ тої причини не адресувавъ бомъ не знавъ ци прибувъ уже до Львова.

Будь здоровъ и незабувай твоего щирого друга

Исидора.

Буковина въ январї 1867.

Уклони ся бть мене цілі, любї громадї.

Ч. 24.

Лист із Воробкевича до Олекс. Барвінського, писаний в сїчни 1867.

Мої милїи брате Олексо,

Барвінчеку мої хрищатїи!

Твої надъ поемою „Черниця“ зроблїяні уваги правдивї и глїбокі, зъ нихъ вічитавъ я твоего духа, зъ нихъ побзнавъ я шо ти критикъ глїбокіи, зъ нихъ приконавїмся шо твое имя разъ сїяти ми на небосклонї нашой Руси ясною зірницею. Даї Господе! Ви три братя, ти Олексо, Осипъ и подлїтокъ Володїмїрь, три сїжі орли молодой галицкой Руси, даї Господи щобъ наша безталанна ненька много такихъ сїновъ — дїтїи мала!

(Дальше буде.)

*) Відповідь на сей лист гл. ч. 34.

гайкевич Богдан (екст.), Калимон Дмитро, Кобринський, Козакевич Іван, Кузьмович Ярослав, Недїлка Володимир, Підгородецкий Юліян, Сухий Володимир, Стрїльчук Гриць, Тис Прокїп, Цеглинський Іван (з відзначенем), Юзич Стефан, Яворський Юліян. Поправку одержали 2 пуб. і 1 екст., відступило 2 екст., а 1. репробований на 1 рік.

— **Про церковний собор в Росїї** дав київска „Рада“ ось які замітки: Справа з церковним собором помаленьку посуває ся наперед. Років два тому на сей собор не тільки духовенство, але й щирое громадянство російске поклядало багато надїй. Можна було сподїватись, що церковний собор осьвіжить жите православної церкви, внесе в нього корїнну реформу, поладить те безладє, яке тепер панує у „духовномъ вїдомствї“. Але тепер уже наперед можна сказати, що особливої користи з церковного собору як для духовенства, так і для мирян сподїватись нічого. Після цілого року засїдань передсоборной комісії тепер надруковано вже правила, на яких буде скликано сей собор. З правил сих дуже добре видно, що правительсто дбає не про те, щоб зробити церкву незалежною самостїйною органіцією, а про те, щоб все лишило ся так як було і до сего часу: на его думку церква і надалї повинна бути на послугах у свїтської бюрократїї, а духовенство замість того, щоб бути пастирями, повинно обслуговувати інтереси правительства. Ся думка дуже ясно проглянує із кождой точки надрукованих правил. Рїшуче значїне на сьому соборї надано тільки голосам архїєреїв, себто тих осіб, що найбільше залежать від уряду. На соборї будуть мати голос і представники низшого духовенства та мирян, але їх пускати муть туди тільки за згодою вишого духовенства і вони мати муть тільки дорадчий голос. Розумїє ся — висноує „Рада“ — що при таких умовах церковний собор не зможе зробити якоїтї користи для російской церкви. Більше того — члени его навіть не зможуть отверто висловитись про найпекучїші церковні потреби. Бє правительство, згоджуючись на те, щоб скликати собор, в той же саме час ужило всяких заходів для того, щоб не дати сему соборови змоги щонебудь путне зробити.

Телеграми

з дня 1. червня 1907.

Будапешт. Цїсар приїде до Будапешту дня 7. червня.

Дрогобич. В 54. округї вибрано послами: Семена Вітика і Яна Зараньського.

Прага. Посли молоді- і староческі відбули вчєра нараду в справї утвореня спільного клубу ческих послів. На нарадї були і міні-

стри Форшт і Пацак. До нїяких ухвал не прийшло.

Градець. Стирийскї послї консервативнї заявили ся однодушно за приступленем до християнско-социального клубу.

Відень. Die Zeit піддержує чутку, що христ. социали поставлять кандидатуру д-ра Вайскірхнера на президента палати послів.

Петербург. Царска родина перенесла ся вчєра до Петергофу.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ.

Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстуской і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 31. с. м.: Алексей Петров з Петербурга, Мих. Андерман з Гамбурга, о. Лїя Матковский з Свидови, Дмитро Галуцак з Перегїньска, Вол. Снятинський з Заривнець, о. Нес. Коржинський з Меднї, др. Ев. Левицкий з Станиславова, др. Вол. Бачинський з Підгаєць, Мих. Величковский з Станиславова, Яцко Остапчук з Збаража, о. Корн. Воевідка з Сернок сер.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 1. до 15. червня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представлєне. В недїлі і свята 2 представлєня о 4. год. пол. і о 8. год. вечером. Що пятницї High Life представлєне. Бїлєти вчаснїше можна набути в конторї Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Особа в середнім віці

лагїдної вдачі, розумїюча добре ведєне господарства сїльського і домашнього глядає місця до заряду дому у свьщенника - вдївця або до виручуваня панї. Близнїи відомости можна засягнути при ул. Замковїй ч. 1. II поверх у Львові у панї Турчаньскої, Журавска. (2-2)

Найбільший склад в краю

оригїнальних машин до шитя і гафту, кравецьких і шевських та машин пончошкових.

Курс гафту безплатно

Приймає до направи

машини до шитя всяких системів.

Цїнники даром і оплатно.

ЙОСИФ ІВАНИЦКИЙ

механїх і спеціалїст

Львїв, Готель Жоржа

(9-12).

При нагодї побуту у Львові поручаємо і просимо не залишити відвідати робітнї нашого Товариства.

Одиноке Товариство

для розвою рускої штуки

у ЛЬВОВІ площа Бердардиньска ч. 8. (Краківский готель)

виконує у власнїй **Артистичкїй різьбарско-позолотарскїй робїтнї**

по приступних цїнах хоросї, правдиво артистичнї церковнї предмети як: іконстаси, вїтарї, кивоти, процесїйнї образи, проповідницї, рами до образів, всякї церковнї образи і пр.

Народнїи стиль, народнїи мотиви, на жаданє можемо примїнїти.

З замовленем належить звертати ся просто до Дирекції Товариства

у Львові, пл. Бердардиньска ч. 8. (Краківский готель).

ПРОСИМО СПРОБУВАТИ.

Товариство в жаднїм случает не послуєє ся агентами.

Рєкнї замовленя приймає і умови заклєчує вє. Ключичо листе Дирекція у Львові.

Перед відданем роботи просимо жадати від членів Товариства легїтїмації.